

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Commissie	
85/C 3/01	Ecu.....	1
85/C 3/02	Mededeling van de besluiten genomen in het kader van diverse inschrijvingsprocedures in de landbouwsector	2
85/C 3/03	Mededeling van de Commissie inzake de cumulering van steunmaatregelen met uiteenlopende doelstelling	2
	Hof van Justitie	
85/C 3/04	Arrest van het Hof (Vijfde Kamer) van 11 december 1984 in zaak 134/83 (verzoek van de Arrondissementsrechtbank te Arnhem om een prejudiciële beslissing) in de strafzaak tegen J. G. Abbink (<i>Tijdelijke invoer van motorvoertuigen — vrijstelling van invoerrecht</i>)	4
85/C 3/05	Zaak 282/84: Beroep, op 28 november 1984 ingesteld door Metalgoi SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	4
85/C 3/06	Zaak 295/84: Verzoek van de Cour d'Appel te Douai (Tweede civiele kamer) van 29 november 1984 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen SA Rousseau Wilmot en vennootschap Organic	5
85/C 3/07	Zaak 296/84: Verzoek van het Arbeidshof te Bergen van 5 december 1984 om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangig geding tussen A. Sinatra en Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers	5
85/C 3/08	Zaak 298/84: Verzoek van kantonrechter te Latina om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangig geding tussen P. Iorio en Staatsspoorwegen	5
85/C 3/09	Doorhaling van zaak 218/84	6
	II Voorbereidende besluiten	
	Commissie	
85/C 3/10	Voorstel voor een aanbeveling van de Commissie inzake de invoering van een voorrecht voor schuldvorderingen uit hoofde van de in de artikelen 49 en 50 van het EGKS-Verdrag bedoelde heffingen	7

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU ⁽¹⁾

4 januari 1985

(85/C 3/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank con.	44,6730	US-dollar	0,705624
Belgische en Luxemburgse frank fin.	44,8248	Zwitserse frank	1,85064
Duitse mark	2,23048	Peseta	123,096
Gulden	2,51872	Zweedse kroon	6,37002
Pond sterling	0,612255	Noorse kroon	6,44235
Deense kroon	7,96649	Canadese dollar	0,931282
Franse frank	6,82691	Escudo	120,309
Lire	1369,97	Oostenrijkse schilling	15,6648
Iers pond	0,714556	Finse mark	4,65571
Griekse drachme	90,8138	Yen	178,114
		Australische dollar	0,865796
		Nieuwzeelandse dollar	1,49086

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoersen in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de Ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken voor het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2626/84 (PB nr. L 247 van 16. 9. 1984, blz. 1).

Beschikking 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

Mededeling van de besluiten genomen in het kader van diverse inschrijvingsprocedures in de landbouwsector

(Zie de mededeling in PB nr. L 360 van 21 december 1982, blz. 43)
(85/C 3/02)

Permanente openbare inschrijving	Wekelijkse inschrijving	
	Datum van het besluit van de Commissie	Maximumrestitutie
Verordening (EEG) nr. 1446/84 van de Commissie van 25 mei 1984 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar de landen van de zone IV c) en d) (PB nr. L 140 van 26. 5. 1984, blz. 9)	—	geen offertes
Verordening (EEG) nr. 1447/84 van de Commissie van 25 mei 1984 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar de landen van de zones I, II a), III, IV a) en b), V, VI, VII, de Duitse Democratische Republiek en het Iberisch schiereiland (PB nr. L 140 van 26. 5. 1984, blz. 12)	3. 1. 1985	15,00 Ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 1604/84 van de Commissie van 6 juni 1984 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van gerst naar landen van de zones I, II a), III, IV, V, VI, VII a), VII c), de Duitse Democratische Republiek en het Iberisch schiereiland (PB nr. L 152 van 8. 6. 1984, blz. 36)	3. 1. 1985	38,98 Ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 3402/84 van de Commissie van 3 december 1984 betreffende een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen (PB nr. L 314 van 4. 12. 1984, blz. 17)	3. 1. 1985	offertes geweigerd

Mededeling van de Commissie inzake de cumulering van steunmaatregelen met uiteenlopende doelstelling

(85/C 3/03)

De Commissie zegde in haar mededeling van 21 december 1978 inzake regionale steunregelingen toe, met de deskundigen van de Lid-Staten het vraagstuk van de cumulering van regionale en andere steun te zullen onderzoeken.

Op grond van de desbetreffende werkzaamheden is de Commissie tot de conclusie gekomen dat belangrijke gevallen van cumulering haar moeten worden gemeld, zodat zij een controle kan uitoefenen op de uiteindelijke intensiteit der steunmaatregelen en op de gevolgen van de gecumuleerde steun voor de mededinging en de handel tussen Lid-Staten. Zij stelt de Lid-Staten conform artikel 93, lid 1, van het EEG-Verdrag voor, de belangrijke gevallen van cumulering aan te melden overeenkomstig de regels zoals die hieronder zijn vermeld.

I. Aanmelding van belangrijke gevallen van cumulering

1. Belangrijke gevallen van cumulering worden door de Lid-Staten vooraf bij de Commissie aangemeld.

Deze worden omschreven als ieder investeringsproject dat een bedrag van 12 miljoen Ecu overschrijdt of waarvan de gecumuleerde intensiteit van de steunmaatregelen groter is dan 25 % netto-subsidie-equivalent.

2. Onder cumulering van steun wordt de toepassing verstaan van meer dan een steunregeling op een bepaald investeringsproject.

Een investeringsproject van een onderneming omvat alle investeringen in vast kapitaal (al dan niet op dezelfde vestigingsplaats) die nodig zijn voor de verwezenlijking van dit project.

II. Afwijkingen

Op deze regel zijn in de volgende gevallen afwijkingen toegestaan:

1. wanneer het investeringsproject niet meer omvat dan 3 miljoen Ecu, ongeacht de intensiteit van de steun;

2. indien de intensiteit van de gecumuleerde steun, toegekend aan een investeringsproject, niet meer is dan 10 % netto-subsidie-equivalent, ongeacht het bedrag van de investering;
3. indien de intensiteit van alle steun welke te zamen aan een investeringsproject is toegekend, één van de maxima in acht neemt die voor een van de steunregelingen zijn vastgesteld die ten gunste van dit programma in aanmerking zijn genomen. Deze maxima zijn die welke door de Commissie zijn opgesteld of aanvaard door middel van een communautaire kaderregeling, dan wel bij individuele beschikking.
Deze afwijking laat de verplichting van de Lid-Staten onverlet de maxima in acht te nemen die voor elk van deze regelingen individueel zijn vastgesteld.
De Commissie verstrekt elke Lid-Staat een individuele lijst van de betrokken regelingen en de daarbij behorende maxima.
4. De Commissie behoudt zich haar standpunt inzake deze afwijkingen voor, ingeval vervalsingen van de mededinging zouden worden geconstateerd.

III. Juridische grondslag

De aanmelding vindt plaats op grond van artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag. De Commissie wordt dus tijdig op de hoogte gebracht om haar opmerkingen te kunnen maken alvorens de voorgenomen steun ten uitvoer wordt gelegd.

De Commissie spreekt zich binnen een termijn van ten hoogste dertig werkdagen uit over de gevallen, welke haar zijn medegedeeld.

IV. Betrokken steunmaatregelen

1. De steun waarvoor de berekening van de aanmeldingsdrempels geldt die in de punten I en II zijn vastgelegd, omvat de steun aan investeringen in vaste activa, ongeacht in welke vorm hij wordt verleend (bij voorbeeld kapitaalsubsidies, interestbonificaties, fiscale voordelen, verlichting van sociale lasten).

Het gaat met name om de volgende regelingen:

- algemene steunmaatregelen,
- regionale steunmaatregelen,
- sectoriële steunmaatregelen,
- steunmaatregelen ten behoeve van kleine en middelgrote ondernemingen,
- steun voor research, ontwikkeling en innovatie,

— steun aan energiebesparing en milieubescherming.

2. Voor zover de investeringssteun wordt aangevuld met steun voor de scholing van personeel, welke wordt toegekend in verband met de investering en daaraan dus rechtstreeks gekoppeld is, kan bij de beoordeling van hun intensiteit geen onderscheid worden gemaakt tussen de twee categorieën steunmaatregelen. Daarom moet met deze steun aan de scholing eveneens rekening worden gehouden bij de berekening van de aanmeldingsdrempels zoals vastgesteld in de punten I en II.
3. Om de gevallen van cumulering in een grotere samenhang te kunnen beoordelen moet de Commissie bij de aanmelding van gevallen van cumulering zowel op de hoogte worden gesteld van de toepassing van reddingssteun voor ondernemingen in moeilijkheden, steun aan de schepping van arbeidsplaatsen of steun ten behoeve van de afzet — deze soorten steunmaatregelen worden immers bij de berekening van de aanmeldingsdrempel niet in aanmerking genomen — als van iedere andere financiële interventie van de staat of van andere overheidsinstellingen, indien deze interventie kan worden aangemerkt als een steunmaatregel of er een vermoeden bestaat dat het om een steunmaatregel gaat.

De Commissie moet ook in kennis worden gesteld van toegekende steun vermeld onder het hiervoor vermelde punt IV.1, indien deze niet rechtstreeks met de aangemelde investering verband houdt.

V. Technische gids

Ten einde de administratieve taak te verlichten en een in alle gevallen geharmoniseerde berekeningswijze te verzekeren, zal de Commissie de Lid-Staten een technische gids doen toekomen waarin onder andere de methoden voor de berekening van de verschillende steunmaatregelen zijn vermeld.

VI. Inwerkingtreding en uitzonderingen

De aanmeldingsvoorschriften treden in werking op 1 maart 1985. Zij zijn niet van toepassing op de producten vermeld in bijlage II van het Verdrag. Bovendien laten zij onverlet de regel in punt 12 van de coördinatiebeginselen inzake regionale steunregelingen ⁽¹⁾ en eveneens de verplichting van de Lid-Staten om individuele gevallen aan te melden uit hoofde van reeds vastgestelde of nog door de Commissie in haar beschikkingen vast te stellen voorschriften inzake bijzondere steunregelingen met algemene, regionale of sectoriële doelstelling ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Deze regel heeft betrekking op gevallen waarin meerdere steunmaatregelen — alle met regionale strekking — voor een investering worden toegekend.

⁽²⁾ Bij voorbeeld: alle steun aan de ijzer- en staalindustrie (EGKS) wordt reeds bij de Commissie aangemeld.

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 11 december 1984

in zaak 134/83 (verzoek van de Arrondissementsrechtbank te Arnhem om een prejudiciële beslissing) in de strafzaak tegen J. G. Abbink (*)

(Tijdelijke invoer van motorvoertuigen — vrijstelling van invoerrecht)

(85/C 3/04)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak 134/83, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de Arrondissementsrechtbank te Arnhem, in de aldaar dienende strafzaak tegen J. G. Abbink, te Rijnsburg, Nederland, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de bepalingen van het EEG-Verdrag inzake het vrije verkeer van goederen, ten einde te kunnen beoordelen of met die bepalingen verenigbaar is een nationale regeling waarbij het de ingezetenen van een Lid-Staat onder strafbedreiging is verboden gebruik te maken van motorvoertuigen die onder een regeling inzake tijdelijke invoer vallen en derhalve zijn vrijgesteld van betaling van invoerrecht, zelfs indien dit tijdelijk gebruik niet gebeurt met de bedoeling belasting te ontduiken, heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: O. Due, kamerpresident; C. Kakouris, U. Everling, Y. Galmot en R. Joliet, rechters; advocaat-generaal: P. VerLoren van Themaat; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 11 december 1984 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De bepalingen van het EEG-Verdrag inzake het vrije verkeer van goederen beletten niet, dat bij nationale regeling aan de ingezetenen van een Lid-Staat onder strafbedreiging wordt verboden, gebruik te maken van motorvoertuigen die onder een regeling inzake tijdelijke invoer zijn geïmporteerd en derhalve zijn vrijgesteld van betaling van de belasting over de toegevoegde waarde, ook indien deze regeling geen uitzondering maakt voor het geval het gebruik van die motorvoertuigen niet gebeurt met de bedoeling belasting te ontduiken.

(*) PB nr. C 210 van 6. 8. 1983.

Beroep, op 28 november 1984 ingesteld door Metalgoi SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 282/84)

(85/C 3/05)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 28 november 1984 beroep tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Metalgoi SpA, gevestigd te Brescia, viale S. Eufemia 184, in de persoon van de voorzitter van de Raad van Bestuur, Vincenzo Goi, vertegenwoordigd door M. Siragusa en L. M. Odorisio, advocaten te Rome.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- de beschikking van de Commissie nr. SG/(84)D/13683 van 22 oktober 1984 nietig te verklaren;
- de zaak terug te wijzen naar de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ter verhoging van de productiequota en van het gedeelte dier quota dat door Metalgoi SpA op de gemeenschappelijke markt mag worden afgezet.

Met verwijzing van verweerster in de kosten en vergoeding van de geleden schade.

Middelen en voornaamste argumenten:

De bestreden beschikking, luidens welke verzoeksters bedrijf niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 10, lid 2, van Beschikking nr. 234/84/EGKS (*), en die bijgevolg de voor het tweede trimester 1984 vastgestelde quota bevestigt, is ongeldig wegens:

- schending van wezenlijke vormvoorschriften (geen dan wel onvoldoende motivering);
- misbruik van bevoegdheid;
- klaarblijkelijke miskennis van de artikelen 15 en 58 EGKS-Verdrag en artikel 10, lid 2, van Beschikking nr. 234/84/EGKS: de Commissie heeft de produkten van Metalgoi ten onrechte niet als „speciaal” aangemerkt; zij heeft het onmogelijk

(*) Beschikking nr. 234/84/EGKS van de Commissie van 31 januari 1984 tot verlenging van het stelsel voor toezicht en productiequota voor bepaalde produkten van de ondernemingen van de ijzer- en staalindustrie (PB nr. L 29 van 1. 2. 1984, blz. 1).

geoordeeld, dat een producent onder bijzondere omstandigheden kan worden aangemerkt als consument en eigenaar van de walsen; zij heeft de mogelijkheid dat de consument zich bij andere ondernemingen bevoorraadt, niet als een reële, maar als een theoretische mogelijkheid beschouwd; zij heeft het percentage van 50 % niet aan het algemene begrip „speciale produkten” gekoppeld, maar aan de diverse voorwaarden genoemd in artikel 10, lid 2, en evenmin cumulatie van die voorwaarden toegestaan ingeval de speciale produkten van dezelfde onderneming aan een of meer van die voorwaarden beantwoorden.

Verzoek van de Cour d'Appel te Douai (Tweede civiele kamer) van 29 november 1984 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen SA Rousseau Wilmot en vennootschap Organic

(Zaak 295/84)

(85/C 3/06)

De Cour d'Appel te Douai heeft bij beschikking van 29 november 1984, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 december 1984, in het geding tussen SA Rousseau Wilmot en de vennootschap Organic, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de vraag:

of artikel 33 van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad (¹), waarin is bepaald dat „de bepalingen van deze richtlijn geen beletsel vormen voor de handhaving of invoering door een Lid-Staat van belastingen op verzekeringsovereenkomsten en op spelen en wedenschappen, alsmede van accijnzen, registratierechten en, meer in het algemeen, van alle belastingen, rechten en heffingen die niet het karakter van omzetbelasting bezitten”, in die zin is te verstaan dat geen toepassing mag worden gegeven aan de regeling van een Lid-Staat waarbij, ten laste van vennootschappen, openbare ondernemingen en nationale vennootschappen, een „contribution sociale de solidarité et taxe d'entraide” is ingevoerd ten profijte van het stelsel van ziekte- en moederschapsverzekering van niet-bezoldigde werknemers die niet in de landbouw werkzaam zijn en van de stelsels van ouderdomsverzekering van handelaren en onafhankelijke handwerkslieden, dus dat de grondslag van bedoelde „contribution sociale et taxe d'entraide” het jaarlijkse onbelaste totale omzetcijfer van bedoelde vennootschappen en ondernemingen is.

(¹) PB nr. L 145 van 13. 7. 1977, blz. 1.

Verzoek van het Arbeidshof te Bergen van 5 december 1984 om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangig geding tussen A. Sinatra en Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers

(Zaak 296/84)

(85/C 3/07)

Het Arbeidshof te Bergen heeft bij arrest van 5 december 1984, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 december 1984, in het aldaar aanhangig geding tussen A. Sinatra en het Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Dient Verordening (EEG) nr. 1408/71, inzonderheid de artikelen 12, 45 en 46, aldus te worden uitgelegd, dat, wanneer de wettelijke regeling van een Lid-Staat van de Gemeenschap het recht op een invaliditeitspensioen ingevolge een bijzonder stelsel voor mijnwerkers afhankelijk stelt van de vervulling van een welbepaald minimum verzekeringstijdvak, zonder dat het betrokken bedrag samenhangt met de totale duur van de verzekeringstijdvakken (die niet worden samengeteld), en wanneer bedoelde wettelijke regeling een externe anti-cumulatieregeling bevat, het bevoegde orgaan van deze Lid-Staat in het geval van een werknemer die binnen de werkingssfeer van deze wettelijke regeling valt, doch daarnaast ook krachtens de wettelijke regeling van een andere Lid-Staat ingevolge het aldaar geldende algemeen stelsel een pro rata berekend pensioen geniet, moet overgaan tot een vergelijking van de communautaire uitkering — berekend op basis van artikel 46, lid 1, zonder toepassing van de nationale anti-cumulatiebepalingen, en van artikel 46, lid 3, dat het hoogste theoretische pensioenbedrag als plafond neemt — met de uitsluitend op de toepassing van de nationale wettelijke regeling (de externe anti-cumulatieregeling daaronder begrepen) gebaseerde uitkering, ten einde te bepalen welke de voor de migrerende werknemer gunstigste (dat wil zeggen het hoogste pensioenbedrag opleverende) regeling is?

Verzoek van kantonrechter te Latina om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangig geding tussen P. Iorio en Staatsspoorwegen

(Zaak 298/84)

(85/C 3/08)

De kantonrechter te Latina heeft bij beschikking van 3 december 1984, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 12 december 1984, in het aldaar aanhangig geding tussen P. Iorio te Pomezia (Rome) en de Staatsspoorwegen gevestigd te Rome, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. is presidentieel besluit nr. 753/80 c.q. artikel 3, lid 2, van de voorwaarden en tarieven van de Staatsspoorwegen (Condizioni e tariffe delle Ferrovie di Stato) in strijd met artikel 48, lid 3, sub b), van het Verdrag van Rome;
2. geldt het in genoemd artikel omschreven beginsel van vrij verkeer ook binnen de afzonderlijke Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen;
3. verzet dat beginsel zich ertegen dat de administratieve overheid, in casu: de minister van vervoer of de directeur der Staatsspoorwegen, het vrije verkeer van werknemers binnenlands beperkt door treinen te laten lopen waarop zich slechts reizigers mogen bevinden die van een biljet voor een minimumaantal kilometers zijn voorzien;
4. is er in de onderhavige casuspositie sprake van strijd met andere voorschriften van de communau-

taire verdragen en verordeningen, dan wel met besluiten waaraan binnen de Italiaanse Republiek kracht van wet toekomt?

Doorhaling van zaak 218/84 ⁽¹⁾

(85/C 3/09)

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 28 november 1984 de doorhaling in het register gelast van zaak 218/84: Firma Badische Stahlwerke AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 242 van 12. 9. 1984.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een aanbeveling van de Commissie inzake de invoering van een voorrecht voor schuldvorderingen uit hoofde van de in de artikelen 49 en 50 van het EGKS-Verdrag bedoelde heffingen*COM(84) 652 def.**(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 5 december 1984)**(85/C 3/10)*DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op de artikelen 49 en 50,

Gezien het advies van de Raad,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat de op grond van de artikelen 49 en 50 van het Verdrag aan de Hoge Autoriteit verleende bevoegdheid tot het instellen van heffingen op de produktie van kolen en staal en tot het regelen van de wijze van vaststelling en inning daarvan mede de bevoegdheid omvat alle voorzieningen te treffen waardoor de inning van de heffingen ook in geval van insolventie van de belastingplichtige, kan worden verzekerd;

Overwegende dat het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in zijn arrest van 17 mei 1983 in zaak 168/82 ⁽¹⁾ heeft gewezen op het belang van de fiscale bevoegdheden die bij deze artikelen aan de Hoge Autoriteit zijn toegekend om haar in staat te stellen de haar door het Verdrag opgedragen taak zo goed mogelijk te vervullen;

Overwegende dat in alle Lid-Staten, met uitzondering van Denemarken, aan de fiscale schuldvorderingen van de Staat in tenuitvoerleggingsprocedures waar zich samenloop van schuldeisers voordoet, een voorrecht is verbonden; dat om van de daadwerkelijke inning van de heffingen, die de voornaamste bron van inkomsten van de EGKS vormen, op gelijke voet met de fiscale schuldvorderingen van de Lid-Staten verzekerd te zijn, aan de uit heffingen voortvloeiende schuldvorderingen hetzelfde voorrecht moet worden verleend;

Overwegende dat het feit dat de fiscale voorrechten in sommige Lid-Staten een verschillende rang kunnen

hebben, er toe noopt uit de verschillende nationale belastingen de belasting te kiezen waarmee de EGKS-heffingen moeten worden gelijkgesteld; dat het gewenst is een belasting die alle Lid-Staten gemeen hebben, als aanknopingspunt te kiezen om te bewerkstelligen dat dit in alle nationale wetgevingen dezelfde betekenis heeft; dat de belasting over de toegevoegde waarde aan deze voorwaarde voldoet;

Overwegende dat het noodzakelijk lijkt dat de duur van het voorrecht der EGKS-heffingen overal in de Gemeenschap lang genoeg en gelijk is om de Commissie in staat te stellen dit voorrecht in alle Lid-Staten met dezelfde doeltreffendheid uit te oefenen;

Overwegende dat de moratoire verhogingen bedoeld in artikel 50, lid 3, van het Verdrag een onlosmakelijk deel uitmaken van de fiscale vordering van de EGKS;

Overwegende dat de Commissie het betrokken voorrecht in procedures betreffende samenloop van schuldeisers die op de dag van de tenuitvoerlegging van deze aanbeveling nog aanhangig zijn, moet kunnen uitoefenen om de ruimst mogelijke invordering te verzekeren van schuldvorderingen die zijn ontstaan uit de oplegging van heffingen in de aan de vaststelling van deze aanbeveling voorafgaande jaren, zulks onverminderd de rechten van andere schuldeisers van de belastingplichtige die door de nationale wet als verworven rechten worden aangemerkt;

Overwegende dat luidens artikel 50, lid 2, van het Verdrag de wijze van vaststelling en inning van de heffingen door de Hoge Autoriteit na raadpleging van de Raad bij een algemene beschikking wordt vastgesteld; dat de Hoge Autoriteit wanneer zij bevoegd is een beschikking te geven zich op grond van artikel 14, laatste alinea, kan bepalen tot het doen van een aanbeveling; dat voor de gekozen methode, namelijk om de in de rechtsorde van elke Lid-Staat ten aanzien van diens fiscale schuldvorderingen toegepaste behandeling tot de EGKS-heffingen uit te breiden, dit rechtsinstrument het meest aangepaste lijkt,

⁽¹⁾ Jurisprudentie 1983, blz. 1681.

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING
VASTGESTELD:

Artikel 1

De Lid-Staten die aan fiscale vorderingen van de Staat een zich tot alle goederen van de belasting-schuldige of tot een deel daarvan, uitstrekkend voorrecht verbinden, dat voorrecht eveneens aan de schuldvorderingen die zijn ontstaan uit de oplegging van de in de artikelen 49 en 50 van het Verdrag bedoelde heffingen in alle, in hun nationale wetgeving geregelde gevallen van samenloop van schuldeisers.

Artikel 2

De Lid-Staten die aan fiscale vorderingen van de Staat algemene of bijzondere voorrechten verbinden waarvan de rang verschilt naar gelang van de aard van de verschillende belastingen, kennen aan de schuldvorderingen die zijn ontstaan uit de oplegging van EGKS-heffingen een algemeen of bijzonder voorrecht toe die in de rangorde dezelfde plaats inneemt als die welke de wet van elk der Lid-Staten aan schuldvorderingen uit hoofde van de belasting over de toegevoegde waarde verbindt.

Artikel 3

Het in de artikelen 1 en 2 bedoelde voorrecht blijft gelden zolang de schuldvorderingen uit hoofde van heffingen niet zijn verjaard.

Het voorrecht heeft betrekking op de hoofdsom van de heffing vermeerderd met de in artikel 50, lid 3, van het Verdrag en de in artikel 6 van Beschikking nr. 3/52 van de Hoge Autoriteit van 23 december 1952 ⁽¹⁾ bedoelde verhogingen wegens vertraging in de betaling.

Artikel 4

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op . . . ⁽²⁾ aan deze aanbeveling te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

De Lid-Staten schrijven voor dat de bepalingen van de artikelen 1, 2 en 3 van toepassing zijn op de, op de datum van de tenuitvoerlegging van deze aanbeveling aanhangige invorderingsprocedures.

Artikel 5

Deze aanbeveling is gericht tot de Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB EGKS nr. 1 van 30. 12. 1952, blz. 4.

⁽²⁾ De in te vullen datum is die, waarop 1 jaar sedert de vaststelling van de aanbeveling is verstreken.

MEDEDELING

Sinds 1 januari 1984 worden de Registers van het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen op basis van de EUROVOC-thesaurus geïndexeerd.

De EUROVOC-thesaurus omvat een lijst van genormaliseerde termen, die de verschillende gebieden van de communautaire terminologie bestrijkt.

Lezers die hier belang in stellen, kunnen de — als bijlage bij de Registers van het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen verschijnende — EUROVOC-thesauri (alfabetisch en thematisch) bestellen bij het Bureau voor officiële publikaties — Afdeling Verkoop — L-2985 Luxemburg.

Abbonenten op het Publikatieblad ontvangen ze op aanvraag kosteloos.